

дѣння и повереня свию народа заслужи и достойни.

Истомъ што ово пишемо, дође намъ, као изъ неба пала, една сасвимъ нова, одъ Немца за Немце списана књига, о Славянској књижевности, у руке, подъ надсловомъ: „Geschichtliche Übersicht der slawischen Sprache und Literatur nach ihren verschiedenen Mundarten: für das deutsche Publikum bearbeitet in Berlin von E. v. O. gedruckt in Leipzig 1837. Ми се неможемо уздржати, да изъ нѣговога предговора, кои све славодице и опровргавања они горенаведени лажљиви и неистини суденя и страстни умишляя излишними чини, овде слѣдуюће безпристрастне речи, наведемо: „при данашнѣмъ тако радостномъ общемъ теженю за темельнимъ и многостручнимъ ученимъ изображенѣмъ, при све више и више разпространяваюћимъ ученимъ занимањима народа и узаймномъ участвованю у овомъ смотрењу, неможе да намъ у очи неупадне, да у Европи до 70 милиона люди живе, кои премда богате и лепе ѣзике имаю, опетъ зато одъ друге три четвртине Европейски народа, ѣдва су по имену познати. Ако ѣ дакле истина, да већа часть Европеяца незна, да су одъ 230 миллиона люди, кои у Европи живе, преко 70. миллиона — дакле више него една четвртъ читавогъ Европейскогъ народа — не само Славянскогъ подрекла, него и да єднимъ